

Barcelona - 16 - gener 1953

A Emili Vendrell

Estimat Emili: No puc pas
silenciar tota la meua emoció en
sentir-te l'altre dia, en la funció
en que t' despedires de les llores triomfals
d'aquest en el teatre. Volia assistir-hi
personalment per la malaltia
del meu petit net (5 mesos) que estava
en tractament de penicilina, tenint-me
inquietat, em priva' del goig que hauria
tingut en assistir al acte.

Et dic de bell nou per te present
tota la meua admiració pel teu art.

de sempre, insubstitueble. sols perdurable
en la persona del teu fill. En aquells
temps passats, tant nostres, hem zigut
paladins, creadors de les cançons cada-
lunes, i donat a conèixer lantes i lantes
obres exchangeres. Quina tasca, oi Emili,
i quants records! És per això que al
evocar-ho, una força gran em diu,
i m'obliga a exterioritzar-ho, de que
deus seguir amb el teu art. És també
em sento i entic g. c. D. amb facultats,
i cal no abandonar la tasca, malgrat
la manca d'apoi d'elements que
podrien i deuriem fer-ho.

Les meves salutacions a la
teua esposa i fills, i desitjan-te forces
anys de vida, i salut completa per a
tot, saps qu'és sempre amb admiració
bona amiga teua Mercè Planada